



ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcov: **1/ Ing. N.**, bytom Z., **2/ P.**, bytom G., obaja zastúpení advokátom JUDr. J., Advokátska kancelária v B., proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad Trnava, Odbor stavebného poriadku**, Trnava, Kollárova č. 8, **za účasti: 1/ Ing. E.**, bytom B., **2/ V.**, bytom S., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 16. októbra 2005, č. k. KSÚ-OSP-898/2005/Gi, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S 318/2005-84 zo dňa 6. marca 2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S 318/2005-84 zo dňa 6. marca 2008 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 16. októbra 2005, č. k. KSÚ-OSP-898/2005/Gi v spojení s jeho opravou listom zo dňa 30. júna 2006 č. 898/2005/Gi **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalobcom náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa pôvodná žalobkyňa B. domáhala preskúmania rozhodnutia žalovaného, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Obce Z. č. 49/1070 ÚPaSP 56/2005 zo dňa 8.8.2005 a odvolanie pôvodnej žalobkyne zamietol. Žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná. Konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané v súlade so zákonom a jeho vydaním nedošlo k ukráteniu na právach tak pôvodnej žalobkyne, ako ani následne v prípade žalobcov, ktorí vstúpili do jej práv v dôsledku jej úmrtia v priebehu preskúmovacieho konania. Podľa názoru krajského súdu žalovaný ako odvolací správny orgán sa v rozhodnutí dôsledne vysporiadal so všetkými námietkami odvolateľov. Konštatoval, že pokiaľ pôvodná žalobkyňa vytýkala nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa v odvolaní proti tomuto rozhodnutiu, keď poukazovala na to, že novostavbou rodinného domu sa zhoršia svetlotechnické pomery, sa žalovaný s touto námietkou vypořiadal správne. Stotožnil sa s jeho názorom, že vzhľadom k tomu, že predmetný rodinný dom je umiestnený juhozápadne od rodinného domu pôvodnej žalobkyne, nemôže podľa prírodných zákonov dôjsť k zatienu jej rodinného domu. Súčasne poukázal na právnu úpravu ustanovenú v § 61 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len Stavebný zákon), v zmysle ktorej námietky môže účastník uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihliadne. Z pripojenej projektovej dokumentácie mal krajský súd preukázané, že predmetná stavba je polohovo umiestnená v súlade s § 6 ods. 3 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., pretože podľa polohopisného plánu, ktorý je súčasťou projektovej dokumentácie je navrhovaný dom v najužšej časti 2,10 m od spoločnej hranice s pozemkom parc. č. 88/1 a od susedného rodinného domu pôvodnej žalobkyne 7 m. Neprihliadol ani na námietku týkajúcu sa nejasnosti výškového umiestnenia novo navrhovanej stavby, pretože z opravenej projektovej dokumentácie je zrejmé, že kóta 0,00 je navrhnutá 15 cm nad úroveň podlahy existujúceho domu, t.j. + 50 cm nad úroveň poklopu žumpy nachádzajúcej sa na parc. č. 88/3. Postup správneho orgánu prvého stupňa, ktorým konkretizáciu výškového umiestnenia stavby vykonal až opravou pôvodného rozhodnutia, nepovažoval za takú vadu rozhodnutia majúcu za následok jeho zrušenie, pretože výškové umiestnenie je nepochybne zrejmé z projektovej dokumentácie. Krajský súd súčasne poukázal na to, že pokiaľ stavebník postavil stavbu v rozpore s projektovou dokumentáciou

a stavebným povolením, táto skutočnosť je dôvodom pre iné konanie, nie je však dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia. Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný v predmetnej veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutkový stav a zo skutkových zistení vyvodil správny právny záver, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 2 O.s.p..

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p., žalobcom pre neúspech v konaní nepriznal právo na ich náhradu.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolali žalobcovia, žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietali, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol vydaný v rozpore so skutočným a právnym stavom veci. Vytýkali súdu prvého stupňa, že sa náležite nezaoberal vecou, pretože už prvostupňový správny orgán nedostatočne zistil skutkový stav, nedostatky a pripomienky vznesené v spojenom stavebnom konaní stavebný úrad neriešil a až následne po vydaní rozhodnutia sa tieto chyby snažil odstrániť tzv. „upovedomením o oprave rozhodnutia, ktoré urobil listom zo dňa 4.10.2005. Namietali nesprávnosť takejto opravy, pretože takúto významnú skutočnosť o priestorovom a výškovom umiestnení stavby prvostupňový správny orgán nemohol vykonať uvedeným spôsobom a následne nemohla byť potvrdená odvolacím správnym orgánom. Poukázali na to, že takáto podstatná náležitosť bola skonkretizovaná až po vydaní rozhodnutia a z toho dôvodu ani pôvodnej žalobkyni nebolo zrejmé, či táto skutočnosť bola prvostupňovému správne mu orgánu známa v čase rozhodovania. Uviedli, že zo strany stavebného úradu aj z vyššie uvedeného dôvodu nemohlo byť pred vydaním rozhodnutia v spojenom územnom konaní o umiestnení stavby a stavebnom konaní, preukázané, že plánovanou zástavbou nedôjde k zhoršeniu osvetlenia a preslnenia priestorov obytného domu, ktorý s budúcou stavbou susedí. Ďalej namietali nesprávnosť postupu správnych orgánom oboch stupňov, pretože prvostupňový správny orgán sa k umiestneniu stavby a jej dopadu na susedné stavby a pozemky vyjadril až po vydaní rozhodnutia a to listom zo dňa 4.10.2005 č. 465/10140UpaSp1220/2005 a odvolací správny orgán jeho rozhodnutie potvrdil. Zúženie zdôvodnenia nepožadovania posúdenia dopadu stavby len na jednoduché skonštatovanie orientácie svetových strán považovali za nepresvedčivé a nedostatočné. Nesúhlasili ani s tvrdením žalovaného správneho orgánu, že námietky neboli vznesené, pretože počas celého správneho konania námietky zo strany pôvodnej žalobkyne, ako aj jej zástupcu, boli viacnásobne vznesené písomne aj ústne.

Dôvodili, že v danej veci bolo správnymi orgánmi rozhodované v rozpore s §§ 32 až 36 Správneho poriadku a súčasne v rozpore s § 32 písm. a/ Stavebného poriadku v spojení s § 39a ods. 2 písm. b/, ods. 4.

Žalovaný sa na odvolanie žalobcov vyjadril tak, že žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. S dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcov nesúhlasil. Uviedol, že v konkrétnej veci bolo vykonané dokazovanie dostatočne, vo veci bol riadne zistený skutkový stav a námietky pôvodnej žalobkyne ako aj následne žalobcov neboli dostatočné na preukázanie nesprávnosti postupu a zákonnosti rozhodovania vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 212 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým žalobu zamietol, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a súčasne rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a konania, ktoré týmto rozhodnutiam prechádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vypořiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

V priebehu odvolacieho konania odvolací súd uznesením č. k. 1 Sžo 123/2008 zo dňa 12. januára 2009 pribral podľa § 250 ods. 1 O.s.p. do konania Ing. E. ako účastníka preskúmvacieho konania, pretože bol účastníkom stavebného konania a jeho práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konania im prechádzajúce, ktorými rozhodnutiami bolo rozhodnuté v spojenom stavebnom konaní o umiestnení a povolení stavby rodinného domu stavebníka Ing. E. a v tomto štádiu preskúmvacieho konania medzi účastníkmi konania ostali sporné predovšetkým otázky

týkajúce sa umiestnenia novovytvorenej stavby a jej vplyvov na nehnuteľnosti žalobcov, ktoré sa nachádzajú v bezprostrednom susedstve s touto stavbou.

Podľa § 39 Stavebného zákona v **územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie vrátane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania.** V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

Podľa § 39a ods. 1, 2, 4 Stavebného zákona rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

V podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky

- a) na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
- b) na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na sieť technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch,
- c) vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,
- d) vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov.

Stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí

za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Podľa § 66 Stavebného zákona **v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu**, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. Záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia, dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, lehotu na dokončenie stavby, plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete, stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou, použitie vhodných stavebných výrobkov, povinnosť oznámiť začatie stavby. V záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určí: predloženie podrobnejšej dokumentácie ešte pred začatím stavby, ktorá je potrebná na kontrolu dodržania podmienok určených na vyhotovenie stavby, oznámenie určitého štádia stavby na účel výkonu štátneho stavebného dohľadu, predloženie dokladov, odborných expertíz, meraní a posudkov, podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia, vymedzenie nevyhnutného rozsahu plôch pozemkov, ktoré budú tvoriť súčasť staveniska, podrobnosti pre opatrenia na susednom pozemku alebo na stavbe podľa § 135, spodrobenie statických výpočtov na vyhotovenie stavby, oznámenie mena (názvu) a adresy (sídla) zhotoviteľa stavby, ak bude určený vo výberovom konaní [§ 62 ods. 1, písm. d)], úľavy na vytýčenie stavby (§ 75a ods. 1), požiadavky na označenie stavby na stavenisku.

V zmysle § 140 Stavebného zákona ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní. (Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov – ďalej len Správny poriadok).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 2, 4 Správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku).

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v konaní nepostupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci nezistili skutočný stav, a preto ich právne závery boli nesprávne. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa nepostupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobu zamietol. Pochybil, keď v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobu zamietá podľa § 250j ods. 2 O.s.p., pretože pokiaľ žalobu zamietol postupoval v zmysle § 250j ods. 1.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou bol administratívny správny spis, zistil, že Obec Z. rozhodnutím zo dňa 8.8.2005 č. 49/1070 ÚpaSP 56/2005 v zmysle § 39a ods.4 a § 66 Stavebného zákona a § 10 vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z.z. povolila stavbu „Rodinný dom“ na pozemku parc. č. 88/2 v kat. úz. Z. pre stavebníka Ing. E., bytom B.; svoje rozhodnutie opravila listom označeným ako upovedomenie o oprave rozhodnutia zo dňa 4.10.2005 č. 49/1070 ÚpaSP 56/2005 tak, že „výška podlahy prízemia RD 0,000=+0,150m na úroveň rodinného domu“ sa mení na „výška

podlahy prízemnia RD- 0,000=+0,150 m nad úrovňou podlahy existujúceho domu, t. j. +0,500 m nad úrovňou poklopu žumpy na parc. č. 88/3“. Žalovaný správny orgán na základe odvolania pôvodnej žalobkyne B. proti tomuto rozhodnutiu preskúmaným rozhodnutím č. KSÚ-OSP-898/2005/Gi zo dňa 16.10.2005 prvostupňové rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol. Uvedené rozhodnutie opravil listom zo dňa 30.6.2006 č. 898/2005/Gi. V priebehu správneho konania pôvodná vlastníčka susednej nehnuteľnosti B. vzniesla námietky písomne listom zo dňa 6.6.2005 týkajúce sa vzdialenosti novo navrhovanej stavby od spoločnej hranice, umiestnenia pevného bodu, od ktorého sa bude odvodzovať výška stavby, zakreslenia budúcej stavby na parc. č. 88/1 a zakreslenia umiestnenia žumpy na parc. č. 88/3 a súčasne žiadala stavebný úrad o písomné vyjadrenie, či a akej zmene došlo v projektovej dokumentácii RD oproti tej, ktorá bola predložená na stavebný úrad a to za účelom možnosti vyjasnenia otázok umiestnenia stavby a jej negatívneho dopadu na jej nehnuteľnosť. Ďalším listom zo dňa 29.6.2005 žiadala stavebný úrad, aby ju písomne informoval o stave pred vydaním rozhodnutia za účelom možnosti vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia. Stavebný úrad zvolal prerokovanie zmenenej projektovej dokumentácie na deň 4.7.2005. Zo zápisnice stavebného úradu zo dňa 4.7.2005 vyplýva, že sa nedostavili účastníci, svoju neúčast' ospravedlnili. Stavebník v spojenom stavebnom konaní predložil dva projekty týkajúce sa osadenia budúcej stavby a to z 2.2005 a 5.2005, ktoré sa líšili v bodoch vzdialeností budúcej stavby od hranice pozemku a rodinného domu pôvodnej žalobkyne, ako aj v osadení žumpy.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v danej veci nevenovali dostatočnú pozornosť otázke osadenia budúcej stavby. Podľa ustanovenia § 39a ods. 4 Stavebného zákona môže stavebný úrad spojiť územné konanie so stavebným konaním za splnenia zákonných podmienok, avšak aj v prípade, že spojí tieto dve konania na spoločné konanie, je povinnosťou stavebného úradu samostatne skúmať podmienky pre umiestnenie stavby v súlade s § 39a ods. 1 Stavebného zákona v spojení s § 39 a v rozhodnutí presne určiť podmienky pre umiestnenie tejto stavby vzhľadom na určené požiadavky obsahu projektovej dokumentácie. Z výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 8.8.2005 v danej veci vyplýva, že povolil stavebníkovi Ing. E. stavbu rodinného domu tak, že novostavba rodinného domu bude riešená podľa predloženej projektovej dokumentácie a pre umiestnenie a uskutočnenie stavby určil záväzné podmienky v bodoch 1/ až 28/, pričom v bode 1/ určil, že stavba bude uskutočnená podľa projektovej dokumentácie overenej v stavebnom konaní, ktorá je súčasťou tohto rozhodnutia. Z rozhodnutia však nevyplýva,

podľa ktorej projektovej dokumentácie sa táto stavba umiestnila, keďže ju presne neoznačil a ani nepripojil k rozhodnutiu tak, aby vyplývalo, že je jeho nedeliteľnou súčasťou, a to napriek tomu, že z administratívneho spisu vyplýva, že stavebník v konaní predložil dve rozdielne projektové dokumentácie (2/2005 a 5/2005). Takéto pochybenie má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu. Pochybenie správneho orgánu neodstránil ani žalovaný ako odvolací správny orgán. Odvolací súd zastáva názor, že určenie záväzných podmienok pre umiestnenie stavby je tak závažnou zákonnou podmienkou rozhodnutia stavebného úradu, že zmena rozhodnutia týkajúca sa podmienky pre jej umiestnenie, nemôže byť vykonaná opravou rozhodnutia podľa § 47 ods. 6 Správneho poriadku. Správny orgán prvého stupňa z uvedeného dôvodu preto pochybil, keďže určenie záväznej podmienky týkajúcej sa umiestnenia stavby určením bodu v časti výškového umiestnenia nebolo možné vykonať opravou rozhodnutia listom označeným ako upovedomenie o oprave rozhodnutia zo dňa 4.10.2005. Odvolací súd v danej veci mal ďalej preukázané, že tvrdenie žalovaného, že v konaní námietky neboli vznesené, nie je v súlade s obsahom administratívneho spisu. Pôvodná žalobkyňa v priebehu spojeného stavebného konania vznášala námietky týkajúce sa umiestnenia stavby, avšak správne orgány oboch stupňov sa nimi dostatočne nezaoberali, nevykonali v rozsahu vznesených námietok dokazovanie a aj zistené skutkové okolnosti v dôvodoch svojho rozhodnutia náležite nevyhodnotili. Z uvedených dôvodov námietky tak pôvodnej žalobkyne, ktoré vzniesla v priebehu správneho konania, ako aj následne žalobcov, ktoré zniesli v priebehu preskúmacieho konania, treba považovať za dôvodné. Súčasne odvolací súd poukazuje na to, že správne orgány oboch stupňov svojim postupom tým, že napriek tomu, že pôvodná žalobkyňa žiadala písomné vyjadrenia stavebného úradu, stavebný úrad jej žiadostiam nevenoval žiadnu pozornosť, ako aj, že nevykonal ústne prejednanie o zmene projektovej dokumentácie v inom termíne, keďže na určený deň 4.7.2005 sa účastníci ospravedlnili, odňali pôvodnej žalobkyňi ako účastníčke stavebného konania možnosť konať pred správnym orgánom. Povinnosťou správneho orgánu bolo v zmysle § 32 ods. 1 Správneho poriadku v spojení s § 140 Stavebného zákona zistiť skutočný stav vo veci, a preto aj keď správne konanie sa riadi zásadou hospodárnosti konania (§ 3 ods. 3 Správneho poriadku), pre správny orgán primárne bolo spoľahlivé zistenie skutkového stavu v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania v súlade s § 3 ods. 2 v spojení s § 32 ods. 1, najmä keď išlo o tak dôležitú skutočnosť, ako v danom prípade, a to rozhodovanie o umiestnení budúcej stavby a posúdenie jej vplyvov na susedné nehnuteľnosti.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúvané rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil rozhodnutie stavebného úradu Obce Z. a odvolanie zamietol, je skutkovo a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo nesprávne a v rozpore so zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že preskúvané rozhodnutie žalovaného v spojení s jeho opravou zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodoval podľa § 224 ods. 1 O.s.p v spojení s § 246c ods. 1 a s § 250k ods. 1, žalobcom nepriznal náhradu trov konania, pretože si ich náhradu neuplatnili.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 10. februára 2009

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu